

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 1630/82 af Eric Forth til Kommissionen Om: Programmer for beskyttelse af den græske sælbestand	1
nr. 1787/82 af Finn Lyngé til Kommissionen Om: Jagt på sæler	1
nr. 1788/82 af Finn Lyngé til Kommissionen Om: Aldersfastsættelse af sælunger	2
nr. 1844/82 af Barbara Castle til Kommissionen Om: Transport af levende dyr	2
nr. 1848/82 af Danielle De March til Kommissionen Om: Finansiering af bygning og overhaling af skibe	3
nr. 237/83 af Danielle De March til Kommissionen Om: Finansiering af bygning og overhaling af skibe	3
Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 1848/82 og 237/83	3
nr. 1849/82 af Jørgen Bøgh til Kommissionen Om: Udgifter i forbindelse med informationskontorer i Danmark	4
nr. 1851/82 af Robert Moreland og Derek Prag til Kommissionen Om: Transportfaciliteter for handicappede	4
nr. 1876/82 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: Import af newzealandsk smør	5
nr. 1889/82 af Mechthild von Alemann til Kommissionen Om: Personvogne som flyttegods i forbindelse med flytning til et andet EF-land	5
nr. 1890/82 af Mechthild von Alemann til Kommissionen Om: Førerbevisproblemer i forbindelse med montagearbejde	6

Indhold (fortsat)

nr. 1952/82 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Selskabsret og andre forslag	7
nr. 1968/82 af Yves Galland til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: USSRs anvendelse af giftige våben i Afghanistan	8
nr. 1981/82 af Sean Flanagan til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til omstilling til metanproduktion i Dublin	8
nr. 2000/82 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Posttjenesten i medlemsstaterne	9
nr. 2023/82 af Eric Forth til Kommissionen Om: Fællesskabets stålindustri	9
nr. 2039/82 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Oprindelsesmærkning	10
nr. 2043/82 af Willy Vernimmen til Rådet Om: Forfølgelse af fagforeningsmedlemmer og demokratisk indstillede politikere i Tyrkiet	10
nr. 2060/82 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Zink-overenskomst og udnyttelse af nye produktionsmuligheder, EFs anmodning til Wallonien om oplysninger vedrørende Prayon	11
nr. 2062/82 af Yvonne Théobald-Paoli til Kommissionen Om: Kommissionens stilling til en eventuel udvikling af tidevandsenergi i Fællesskabet	11
nr. 2067/82 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Forøgelse af momssatserne i Belgien	12
nr. 2081/82 af Pol Marck til Kommissionen Om: Udbygning af lovgivningen inden for veterinærmedicin	12
nr. 2094/82 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Emballering af lægemidler	13
nr. 2095/82 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Direktiv om røg og svovldioxid	13
nr. 2098/82 af Marijke van Hemeldonck til Rådet Om: Genbrug af papir	15
nr. 2115/82 af Isidor Früh til Kommissionen Om: Forelæggelse af kommissionsforslagene til gennemførelse af strukturforbedringsforanstaltningerne inden for landbruget	15
nr. 2127/82 af David Curry til Kommissionen Om: Import og anvendelse af lupiner, ærter og bønner til foderbrug	15
nr. 2131/82 af Klaus Hänsch til Kommissionen Om: Kommissionens praksis i forbindelse med helligdage	16
nr. 2159/82 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Godtgørelsesordning vedrørende merværdiafgift, der er betalt i udlandet	17
nr. 2160/82 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Harmonisering af udenrigshandelsstatistikken	17

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

nr. 2161/82 af Rudolf Wedekind til Kommissionen	
Om: Vanskeligheder inden for den tysk-franske samhandel	18
nr. 2165/82 af Allan Rogers til Kommissionen	
Om: Inmos Micro Electronics Company	18
nr. 2168/82 af Alfredo Diana til Kommissionen	
Om: Problemer i forbindelse med import af champignon i Fællesskabet	19
nr. 2173/82 af Horst Seefeld til Kommissionen	
Om: Eksport af farlige medikamenter til lande i den tredje verden	20
nr. 2181/82 af André Damseaux til Kommissionen	
Om: Tekstilindustrien i Wallonien	20
nr. 2183/82 af Willy Vernimmen til Rådet	
Om: Fællesskabets faglige og finansielle bistand til Mellemamerika	21
nr. 2193/82 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen	
Om: »Køb europæisk«-kampagne	21
nr. 2195/82 af Janey Buchan til Kommissionen	
Om: Sortlistning	22

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1630/82

af Eric Forth (ED - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1982)

Om: Programmer for beskyttelse af den græske sælbestand

Kan Kommissionen bekræfte,

1. at der er stillet EF-bevillinger til rådighed til udarbejdelse af et program for beskyttelse af munkesælbestanden i Seitani-området i Grækenland,
2. at Grækenland for nylig har anmodet Bill Johnson, der er britisk statsborger, om at forlade Grækenland på grund af hans arbejde med beskyttelse af sæler,
3. at de græske myndigheder i realiteten tillader Seitani-områdets bestand af munkesæler udryddet ved erhvervsmæssig udnyttelse,
4. og at de græske myndigheder i dette anliggende krænker EF-bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(4. maj 1983)

1. Til programmet om beskyttelse af munkesæler i Seitani er der ikke ydet finansiel støtte fra Fællesskabet. Derimod er der givet finansiel støtte til et område i de Nordlige Sporader.
2. Ifølge oplysninger, som Kommissionen har indhentet hos de græske myndigheder, er Mr. Johnson anmodet om at forlade Grækenland af andre grunde end sin indsats for fredning af munkesæler.

3. Det ser ud til, at de græske myndigheder har indstillet de programmer, som berører Seitani-reservatet, ved en anordning, der er udstedt af ministeriet for egnudvikling, og som henlægger det pågældende reservat som fredet område.

4. Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1787/82

af Finn Lyng (S - DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. december 1982)

Om: Jagt på sæler

Som det vil vides, jager de grønlandske fangere hverken babysæler eller udryddelsestruede sælarter, ligesom produkter fra en sådan fangst heller ikke eksporteres fra Grønland.

Ikke desto mindre skriver EF-avisen på sin forside, at det af Kommissionen foreslåede importforbud mod skind af baby-sæler ikke rammer grønlandske sælskind, »sålænge Grønland er i EF« - hvilket må forstås derhen, at Grønland ved udtrædelse af EF vil blive ramt af et importforbud mod sine skind. Man merkt die Absicht und wird verstimmt.

Kommissionen bedes i sit svar ramme en pæl gennem dette grove og vildledende forsøg på manipulation af den offentlige mening i Grønland.

Kan Kommissionen acceptere fremstillingen af sælskindssagen på forsiden af EF-avisen, nr. 13, 1982 som et eksempel på vederhæftig, politisk ikke-manipulerende og tilstræbt objektiv journalistik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**
(28. april 1983)

Først og fremmest ønsker Kommissionen kategorisk at afvise, at den artikel, som blev bragt i »EF-avisen«, og som det ærede medlem citerer, havde til formål at påvirke den offentlige mening i Grønland. Dens mål var ganske enkelt at påvise, at de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, ikke ville have negative konsekvenser for Grønland.

I denne forbindelse skal Kommissionen specielt henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det direktiv, der blev vedtaget af Rådet den 28. marts 1983 om import til medlemsstaterne af skind af visse sælunger og afledte produkter ⁽¹⁾, kun gælder produkter, der ikke hidrører fra den traditionelle jagt, som den drives af de inuitiske befolkninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 9. 4. 1983, s. 30.

farve, som ligger til grund for denne betegnelse, går sædvanligvis tabt omkring tolv måneders alderen. Kommissionen følger den sædvanlige terminologi, men den er naturligvis klar over, at den forandring, pelsen undergår, undertiden kan indtræffe både før de tolv måneder og omkring fjorten måneders alderen.

Hvad angår eksporten fra Grønland henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på artikel 3 i det direktiv 83/129/EØF, Rådet vedtog den 28. marts 1983 ⁽¹⁾ om import i medlemsstaterne af visse sælskind og varer heraf.

I henhold til denne artikel gælder begrænsningerne i handelen med de i dette direktiv omhandlede varer ikke for varer, som stammer fra den traditionelle jagt, som udøves af inuitfolkene. Rådet og Kommissionen mener ikke, denne jagt omfatter sælunger, og det bør undgås, at disse folks vitale interesser berøres.

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 9. april 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1788/82

af Finn Lyng (S - DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. december 1982)

Om: Aldersfastsættelse af sælunger

I henhold til KOM(82) 639 endel. udg. bilag nr. 2 (den fælles toldtarif pos. ex. 43.02), der slutter med ordene »klapmydsunger (blæresæl)«, således som dette bilag står gengivet i den dansksprogede udgave af PE 81.016/endel. (vedrørende ovennævnte dokument) s. 4 højre kolonne nederst, slutter bilagsteksten med ordene »unger af klapmyds (bluebacks)«.

Efter den almindelige opfattelse blandt de mennesker, der har sælfangst til erhverv, må en sæl, herunder også en klapmyds, kaldes en unge, såfremt den er under 12 måneder gammel. Men på sælskindsauktionerne går skind af klapmyds-ungdyr også under betegnelsen »blueback«, selv om de tydeligvis stammer fra dyr som er mere end 12 måneder gamle.

Spørgsmålet har betydning, omend marginalt, for den grønlandske eksport af sælskind.

Hvorledes definerer Kommissionen en »blueback« aldersmæssigt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**
(27. april 1983)

Som det ærede medlem selv oplyser, anvender man i jæger- og handelssproget betegnelsen »blueback« om skindet af unge klapmydssæler. Den karakteristiske

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1844/82

af Barbara Castle (S - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. januar 1983)

Om: Transport af levende dyr

Hvor mange medlemsstater har sat de nødvendige love eller administrative bestemmelser i kraft med henblik på at efterkomme direktiv 77/489/EØF ⁽¹⁾ og direktiv 81/389/EØF ⁽²⁾ om fastsættelse af de nødvendige bestemmelser for beskyttelse af dyr under international transport?

⁽¹⁾ EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(6. maj 1983)

Alle medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om de nationale bestemmelser, de har vedtaget til gennemførelse af direktiv 77/489/EØF, Kommissionen er for øjeblikket ved at behandle de meddelelser, som Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Det forenede Kongerige har fremsendt i henhold til direktiv 81/389/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1848/82
af Danielle De March (COM – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. januar 1983)

Om: Finansiering af bygning og overhaling af skibe

Kan Kommissionen efter land give tal for årene 1975 – 1981 (om muligt overslag for 1982) for Fællesskabets faktiske budgetmæssige (Socialfonden, Regionalfonden, budgettets kapitel 7) og ikke-budgetmæssige (EIB-lån) finansiering af bygning og overhaling af skibe?

Kan Kommissionen for EIB-lånenes vedkommende give nærmere oplysninger om de projekter, der er blevet finansieret, og kan den sige generelt, efter hvilke kriterier den sammen med EIB bidrager til ydelse af lån og subsidier til denne sektor?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 237/83
af Danielle de March (COM – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. april 1983)

Om: Finansiering af bygning og overhaling af skibe

Da Kommissionen ikke har besvaret min skriftlige forespørgsel nr. 1848/82 ⁽¹⁾ om ovennævnte spørgsmål, skal jeg – i betragtning af spørgsmålets vigtighed – herved spørge den, om den venligst vil forelægge en talmæssig oversigt vedrørende de enkelte lande for årene 1975 – 1982 over Fællesskabernes faktiske budgetmæssige (Den europæiske Socialfond, Den europæiske Regionaludviklingsfond, budgettets kapitel 7) og ikke-budgetmæssige (EIB-lån) finansiering af bygning og overhaling af skibe?

Kan Kommissionen for EIB-lånenes vedkommende give nærmere oplysninger om de projekter, der er finansieret, og kan den generelt oplyse, efter hvilke kriterier den sammen med EIB bidrager til ydelse af lån og subsidier til denne sektor?

⁽¹⁾ Se side 3 i denne Tidende

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti
(29. april 1983)

Fællesskabets finansielle interventioner til fordel for skibsbygnings- og skibsreparationssektoren var fra 1975 til 1982 som følger:

Fra 1975, hvor den blev oprettet, og indtil udgangen af 1982 intervererede Regionalfonden til fordel for den nævnte sektor med et samlet beløb på 4 209 866 ECU, der fordelte sig som følger:

Danmark	237 276 ECU
Forbundsrepublikken Tyskland	812 565 ECU
Frankrig	1 408 181 ECU
Irland	112 802 ECU
Italien	528 474 ECU
Nederlandene	442 261 ECU
Det forenede Kongerige	373 807 ECU
Belgien	294 500 ECU
I alt	4 209 866 ECU

Det skal endvidere bemærkes, af fonden i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2617/80 om gennemførelse af en særlig fællesskabsaktion med henblik på regionaludvikling ⁽¹⁾ via sin kvotafrie afdeling kan yde en samlet støtte på 17 mio ECU over et tidsrum af fem år til foranstaltninger, der bidrager til at fjerne hindringerne for udvikling af nye økonomiske aktiviteter i visse områder, der er berørt af strukturomlægningen i skibsbygningsindustrien.

Kommissionen har fremsat forslag ⁽²⁾ om en styrkelse af denne aktion, som vedrører visse områder i Det forenede Kongerige gennem fordobling af de hertil afsatte beløb og indførelsen af en række nye foranstaltninger.

I og med at ansøgningerne til Socialfonden vedrører et helt land eller en bestemt region og omfatter flere forskellige typer foranstaltninger, samt at medlemsstaterne i henhold til de gældende bestemmelser i visse tilfælde indgiver gruppeansøgninger, er det ikke muligt at isolere foranstaltningerne til fordel for de ansatte ved skibsværfterne. I tidsrummet 1980, 1981 og 1982 blev der dog gennemført en række særforanstaltninger, der berørte i alt 9 500 personer og indebar en samlet støtte fra fonden på 20 mio ECU til Det forenede Kongerige, Italien og Frankrig.

Kommissionen godkendte to lån i henhold til EKSF-traktatens artikel 54, stk. 2, til skibsbygningsindustrien i 1980:

— Forbundsrepublikken Tyskland	4 mio ECU
— Italien	22 mio ECU.

I 1980 og 1982 blev der til projektet i Italien udbetalt 17 mio ECU.

Siden 1975 har Den europæiske Investeringsbank ikke ydet lån inden for Fællesskabet til investeringer vedrørende skibsbygning eller skibsreparation.

EIB's interventionskriterier er som fastsat i EØF-traktaten og i Bankens vedtægter, som udgør en integrerende del af traktaten; disse bestemmelser gør det muligt alt efter omstændighederne at finansiere investeringer som f.eks. de omtalte. Før 1975 bidrog EIB med 12,3 mio ECU til investeringer i skibsværfter i Italien og i Danmark.

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 15. 10. 1980, s. 16.

⁽²⁾ Dok. KOM(82) 658 endelig udg. af 18. 11. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1849/82
af Jørgen Bøgh (CDI - DK)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. januar 1983)

Om: Udgifter i forbindelse med informationskontorer i Danmark

Der ønskes oplysning om, hvilke udgifter EF har i forbindelse med Parlamentets og Kommissionens informationskontorer i Danmark, dvs. udgifter i forbindelse med bl.a.: Lønninger til personale i såvel København som Bruxelles, huslejer, udadvendt informationsvirksomhed, publikationer udsendt af informationskontorerne (aviser, tidsskrifter, undervisningsmateriale etc.) annoncevirksomhed, støtte til Europabevægelsen m.fl., udgifter til afholdelse af kurser samt udgivelse af blade og brochurer i forbindelse hermed, udgifter til stipendier, studierejser o.l., informationsbesøg i Bruxelles, udstillingsvirksomhed, samt hvad der ellers måtte være af udgifter.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(19. april 1983)

Kommissionens nuværende regnskabssystem giver ikke mulighed for detaljerede svar på de stillede spørgsmål.

Kommissionen er altid villig til i forbindelse med sine kontrolorganers virksomhed at give disse forskellige kompetente myndigheder sådanne ønskede oplysninger, som den har om sine presse- og informationskontorer.

Kommissionen skal anmode det ærede medlem om at rette henvendelse til sin egen institution for så vidt angår udgifter i forbindelse med Parlamentets kontorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1851/82
af Robert Moreland og Derek Prag (ED - GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(10. januar 1983)

Om: Transportfaciliteter for handicappede

Under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 1981 ⁽¹⁾ og navnlig transportudvalgets udtalelse om handicappedes økonomiske, sociale og erhvervs-mæssige integration i Det europæiske Fællesskab bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet for:

1. at undersøge henstillingerne fremsat af Den europæiske Transportministerkonference (CEMT) og af De forenede Nationers kommission for Europa vedrørende parkerings- og færdselsfaciliteter for handicappede, samt hvilke programmer den som følge heraf har udarbejdet for fællesskabsforanstaltninger på dette område;
2. at indgå aftaler med medlemsstaterne om, at nationale pas for handicappede gøres gyldige i hele Fællesskabet;
3. at sikre gensidige indrømmelser, for så vidt angår billettakster for handicappede i hele Fællesskabet;
4. at ændre Socialfonden, således at den kan anvendes til pilotprojekter for forbedring af transportfaciliteterne for de handicappede; samt for
5. at udarbejde forslag til et forskningsprogram vedrørende Fællesskabets finansiering af forbedringer i konstruktionen af transportmidler med henblik på at lette de handicappedes og pensionisternes bevægelighed.

⁽¹⁾ EFT nr. C 77 af 6. 4. 1981, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard
(27. april 1983)

1.-3. Mobilitet er et af de vigtigste elementer i Kommissionens andet initiativ i forbindelse med handlingsprogrammet til fremme af handicappedes sociale integration ⁽¹⁾.

Som de ærede medlemmer uden tvivl vil være bekendt med, lægges hovedvægten i det første initiativ på de handicappedes beskæftigelsesproblemer og -muligheder. Det andet initiativ, som navnlig vedrører miljøspørgsmål, herunder mobilitet, vil blive baseret på det arbejde, der allerede er gjort af de internationale organisationer, som de ærede medlemmer henviser til, samt på en detaljeret undersøgelse, Kommissionen har ladet foretage om dør-til-dør-transportssystemer for handicappede i Fællesskabet. Denne undersøgelse er netop blevet afsluttet. I forbindelse med anden fase af gennemførelsen af direktiv 80/1263/EØF ⁽²⁾ om et fællesskabskørekort skal man desuden undersøge mulighederne for at indføre et sådant kørekort til handicappede.

I 1983 vil Kommissionen iværksætte en række undersøgelser, der skal danne grundlag for udarbejdelsen af Fællesskabets og medlemsstaternes politik med hensyn til adgangsmuligheder, boligforhold, rekreation og mobilitet. Kommissionen har til hensigt at lade disse undersøgelser omfatte alle de punkter, de ærede medlemmer nævner, bl.a. mulighederne for at indføre handicap-pas, samt endvidere parkeringsfaciliteter, rabatter og forbedringer i driften og udformningen af den kollektive trafik. Med hensyn til takstnedsættelser for særlige befolknings-

grupper, bl.a. handicappede, kan der ligeledes henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1891/82 fra Horst Seefeld⁽³⁾.

4. I forbindelse med ovennævnte initiativ vil man muligvis overveje, om det igangværende program for pilotforsøg med handicapboliger bør udvides til at omfatte transport- og mobilitetsprojekter.

Den europæiske Socialfonds retsgrundlag hjemler, således som det er fastlagt i artikel 123 i EØF-traktaten, ikke foranstaltninger på transportområdet. På trods heraf vil der alligevel blive ydet tilskud fra Socialfonden til det net af områdeprojekter for handicappede, som er et af de vigtigste elementer i ovennævnte handlingsprogram. Et af hovedmålene med dette net er at få kastet lys over spørgsmålet om, hvorledes uddannelses- og beskæftigelsesinitiativer for handicappede kan suppleres med foranstaltninger, der sikrer, at det omgivende samfund ikke trækker i modsat retning.

5. Kommissionen har på indeværende tidspunkt ingen planer om at fremsætte forslag til fællesskabsforskning vedrørende udformningen af transportmidler med henblik på at forbedre de handicappedes og de ældres mobilitet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 347 af 31. 12. 1981.

⁽²⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980.

⁽³⁾ EFT nr. C 104 af 18. 4. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1876/82

af Jaak Vandemeulebroucke (CDI - B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(10. januar 1983)

Om: Import af newzealandsk smør

Det meddeles, der er sket en forlængelse af aftalen mellem EF og New Zealand om import af 87 000 tons smør til EF. Kan Rådet oplyse, på hvilket grundlag denne forlængelse er indrømmet?

Finder Rådet ikke, at det ville være fornuftigere at undlade at forlænge denne aftale, når man betænker det enorme smøroverskud i Fællesskabet og den velbegrundede franske holdning hertil?

Svar

(25. maj 1983)

Den 1. april 1981 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 858/81⁽¹⁾, hvori der for perioden 1. april 1981 til 31. december 1983 er fastsat en undtagelsesordning for indførsel af newzealandsk smør til Det forenede Kongerige. I henhold til denne forordning kunne der indføres 70 250 tons newzealandsk smør i perioden 1. april til 31. december 1981 og 92 000 tons i 1982. For så vidt angår

1983 skal Rådet i henhold til forordningen på forslag af Kommissionen fastsætte den mængde, der kan indføres, navnlig på baggrund af udviklingen på Fællesskabets smørmarked og på verdensmarkedet for smør. Rådet har for hele året 1983 fastsat denne mængde til 87 000 tons, 7 250 tons for hver af de første 3 måneder (Rådets forordning (EØF) nr. 3499/82 af 21. 12. 1982, (EØF) nr. 125/83 af 18. 1. 1983 og (EØF) nr. 344/83 af 8. 2. 1983⁽²⁾) og 65 250 tons for de ni måneder fra april til december (Rådets forordning (EØF) nr. 642/83 af 15. marts 1983⁽³⁾). Rådet har ved den første af disse forordninger forhøjet den særlige afgift på newzealandsk smør fra 77,52 til 84,36 ECU pr. 100 kg.

Der er således ikke tale om en forlængelse, da den nuværende ordning gælder indtil udgangen af 1983. Det skal endvidere bemærkes, at betingelserne for kontinuiteten i ordningerne vedrørende import af newzealandsk smør til Det forenede Kongerige omhandles i artikel 5 i protokol nr. 18 til tiltrædelsesakten. Stats- og regeringscheferne, forsamlet i Rådet i Dublin den 10. marts 1975, understregede i en erklæring den betydning, de tillægger denne protokol for så vidt angår forbindelserne med New Zealand, der traditionelt har leveret mejeriprodukter til en betydelig del af det udvidede Fællesskab. Regeringscheferne vedtog ved samme lejlighed, at de årlige mængder newzealandsk smør, som fællesskabsinstitutionerne skal fastsætte i henhold til de særlige ordninger, der skal gælde for dette land efter 1977, vil ikke blive fastsat således, at New Zealand vil blive afskåret fra markeder, som er absolut nødvendige for landet.

Inden den 1. august 1983 vil Rådet på grundlag af en rapport og et forslag fra Kommissionen undersøge, hvorledes den nuværende ordning fungerer, med henblik på at træffe afgørelse om den ordning for indførsel af smør fra New Zealand, der skal anvendes fra den 1. januar 1984.

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 4. 4. 1981, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 368 af 28. 12. 1982, s. 1, EFT nr. L 17 af 21. 1. 1983, s. 2, og EFT nr. L 40 af 12. 2. 1983, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 76 af 22. 3. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1889/82

af Mechthild von Alemann (L - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Personvogne som flyttegods i forbindelse med flytning til et andet EF-land

1. Kan Kommissionen bekræfte, at en tysk statsborger, der flytter til Nederlandene, ved grænsen skal betale

3 måneders afgift for sin personvogn, men at der på den, anden side ikke kan udleveres nederlandske nummerplader (således at de tyske nummerplader kan tilbageleveres), og at der således kan blive tale om dobbeltbeskatning i indtil 3 måneder, og hvorledes vurderer Kommissionen dette forhold?

2. Mener Kommissionen, at den nederlandske opfattelse, der går ud på, at et køretøj, der ved en tysk statsborgers flytning til Nederlandene er under 6 måneder gammelt, ikke hører til flyttegodset og skal indføres efter bestemmelserne herom, er forenelig med EØF-traktaten (artikel 48 ff.) og anser den en ændring af disse bestemmelser for nødvendig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat

(29. april 1983)

1. Som følge af forskellige forhold (ejerens hjemsted, nummerplade) i medlemsstaternes lovgivninger kan et køretøj af forskellige grunde pålægges en registreringsafgift. For at undgå enhver risiko for dobbeltbeskatning bør en flytning foretages på midlertidig grænseplade, en tysk i det tilfælde, det ærede medlem nævner.

2. De harmoniserede afgiftsbestemmelser vedrørende flytning af ejendele er endnu ikke trådt i kraft. Rådet vedtog den 28. marts 1983 et forslag til direktiv om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat, som Kommissionen havde forelagt Rådet den 30. oktober 1975. Medlemsstaterne skal iværksætte de fornødne gennemførelsesforanstaltninger senest den 1. januar 1984. Direktivet foreskriver afgiftsfritagelse ved indførsel bl.a. af køretøjer, men udelukkende såfremt køretøjet er erhvervet mindst seks måneder inden indførslen. Den nederlandske holdning er altså i overensstemmelse med disse fællesskabsbestemmelser.

Det må bemærkes, at den nederlandske lovgivning indgår som led i bestemmelserne vedrørende frie kapital- og varebevægelser og ikke i de gældende fællesskabsbestemmelser ⁽¹⁾ vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed, som omhandler andre medlemsstaters statsborgeres adgang, ophold og udøvelse af lønnet beskæftigelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1890/82
af Mechthild von Alemann (L - D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. januar 1983)

Om: Førerbevisproblemer i forbindelse med montagearbejde

En nederlandsk montør, der kun i weekenden opsøger sin bolig i Nederlandene og i ugens løb bor i et værelse i nærheden af sin arbejdsplads i Forbundsrepublikken Tyskland, er af en tysk domstol blevet idømt en bøde for »uden førerbevis« at have ført et motorkøretøj (der skulle have været indregistreret i Tyskland), fordi han »kun« var i besiddelse af et gyldigt nederlandsk førerbevis.

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at det, at en nederlandsk montør, der er i besiddelse af et gyldigt nederlandsk førerbevis, ved en tysk domstol i Forbundsrepublikken Tyskland idømmes en bøde for »at have ført motorkøretøj uden førerbevis«, viser nødvendigheden af en øjeblikkelig EF-harmonisering på dette område, og hvilke initiativer vil Kommissionen tage med henblik herpå før indførelsen af det europæiske førerbevis?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at den pågældende montør, såfremt han er i besiddelse af et tysk førerbevis, og køretøjet er forsynet med tyske nummerplader, ikke må benytte dette køretøj til at besøge sin familie i Nederlandene, og hvilke aktiviteter agter Kommissionen at iværksætte for at ændre denne utilfredsstillende situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis

(29. april 1983)

1. Inden 1. januar 1983 fandtes der ikke fællesskabsbestemmelser vedrørende ombytning af kørekort, når indehaveren tog bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor kørekortet var udstedt. De tyske myndigheder udstedte imidlertid et andet kørekort på visse betingelser. Siden den 1. januar 1983 hedder det i henhold til artikel 8 i direktiv nr. 80/1253/EØF ⁽¹⁾ om indførelse af et EF-kørekort, at såfremt indehaveren af et nationalt kørekort tager bopæl i en anden medlemsstat, forbliver vedkommendes kørekort gyldigt der i højst det år, der følger efter det tidspunkt, hvor vedkommende har taget bopæl. I omtalte tilfælde bør den nederlandske montør inden for et år, efter at han har taget bopæl i Forbundsrepublikken Tyskland, få ombyttet sit nederlandske kørekort med et tysk, da hans kørekort ellers ikke længere vil blive betragtet som gyldigt efter den pågældende periode. Kommissionen kan kun beklage, at domstolen

ikke har taget hensyn til gennemførelsen pr. 1. januar 1983 af ovennævnte direktiv, der blev offentliggjort i slutningen af 1980.

2. Såfremt den pågældende montør har taget bopæl i Forbundsrepublikken Tyskland, og han er indehaver af et tysk kørekort og kører i en bil, der er indregistreret i Forbundsrepublikken, skal han betragtes som besøgende, når han tager til Nederlandene. Hans kørekort er gyldigt i sidstnævnte land i henhold til artikel 1 i ovennævnte direktiv.

Hvis han derimod, som man kan formode, har bevaret sin bopæl i Nederlandene på grund af private tilhørsforhold, må han som følge heraf i Nederlandene anvende en bil, der er indregistreret i dette land. De nederlandske myndigheder kan dog på den pågældendes anmodning og på visse betingelser fravige denne bestemmelse og give ham tilladelse til at køre til sin bopæl i Nederlandene i en bil, der er indregistreret i Tyskland.

Kommissionen har igennem lang tid været opmærksom på de mange problemer, der opstår i forbindelse med anvendelsen af transportmidler i andre medlemsstater end den, hvor brugeren har bopæl. For at løse disse problemer forelagde Kommissionen i 1975 Rådet et forslag til direktiv om afgiftsfritagelse ved midlertidig indførsel af visse transportmidler⁽²⁾, som Rådet netop har vedtaget den 28. marts 1983.

Det problem, det ærede medlem rejser, må kunne løses med dette direktiv, der finder anvendelse i medlemsstaterne fra 1. januar 1984, da montøren ifølge disse bestemmelser vil kunne anvende sit private køretøj, der er indregistreret i Nederlandene, til kørsel i Forbundsrepublikken Tyskland i en sammenhængende eller ikke-sammenhængende periode på seks måneder pr. periode af tolv måneder. Han bevarer ifølge disse bestemmelser bopæl der, hvor han har et privat tilhørsforhold, dvs. i Nederlandene.

Direktivet foreskriver ligeledes, at et privat køretøj, der er indregistreret i det land, hvor brugeren har bopæl, kan benyttes til regelmæssigt at tilbagelægge en strækning på en anden medlemsstats område for at komme frem og tilbage mellem bopælen og den virksomhed, hvor den pågældende arbejder. Der gælder ingen tidsbegrænsninger for denne afgiftsfritagelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. C 267 af 21. 11. 1975.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1952/82

af Michael Welsh (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Selskabsret og andre forslag

Under henvisning til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 888/81⁽¹⁾ sidste år anmodes den om at oplyse, om den har til hensigt at fremsætte forslag vedrørende:

— »insider dealing«;

— adgang til at nedsætte sig som børsrådgiver;

— et niende direktiv om selskabsret?

⁽¹⁾ EFT nr. C 345 af 31. 12. 1981, s. 4.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karl-Heinz Narjes

(11. marts 1983)

Der findes allerede EF-regler, som er af relevans for spørgsmålet om insider dealing, nemlig Kommissionens henstilling af 1977⁽¹⁾ om europæiske etiske regler vedrørende handel med værdipapirer. Nogle af reglerne heri omhandler specielt insider dealing.

Kommissionen har konstateret, at man i stigende grad er opmærksom på nødvendigheden af at bekæmpe insider dealing i såvel medlemsstaterne – (foruden Frankrig har nemlig også Det forenede Kongerige nu vedtaget en lov på dette område, og Belgien overvejer at gøre det samme) – som uden for Fællesskabet (se til eksempel den aftale, der for nylig er indgået mellem Schweiz og De forenede Stater). Kommissionen undersøger stadig, hvorledes man på baggrund af denne udvikling bedst kan »konsolidere« bestemmelserne om insider dealing i det europæiske etiske regelsæt.

For så vidt angår spørgsmålet om adgangen til at nedsætte sig som børsrådgiver er stillingen stadig den samme som den, der blev redegjort for i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 888/81 fra det ærede medlem⁽²⁾.

Som nævnt i dette tidligere svar, vil Kommissionen til sin tid fremlægge et forslag til et niende direktiv om forbundne virksomheder og herunder i særdeleshed koncerner.

⁽¹⁾ EFT nr. L 212 af 20. 8. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. C 345 af 31. 12. 1981, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1968/82

af Yves Galland (L - F)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(18. januar 1983)

Om: USSR's anvendelse af giftige våben i Afghanistan

Amerikanske eksperter påstår at have bevis for, at Sovjetunionen systematisk anvender kemiske og biologiske våben mod den afghanske modstandsbevægelse samt i Kampuchea og Laos. Hvis dette er tilfældet, krænger USSR en del af Genèvekonventionen af 1925, som forbyder anvendelsen af kemiske våben og en anden del af konventionen i 1972 om biologiske våben.

Agtter udenrigsministrene på trods af dementi fra Moskva at henvende sig til internationale myndigheder for at delegationer eller en undersøgelseskommission sendes til disse lande for at kaste lys over disse beskyldninger?

Svar

(24. maj 1983)

De Ti har med dyb bekymring mærket sig rapporter om brug af kemiske våben, herunder våben, der er baseret på svampegift i Laos, Kampuchea og Afghanistan gennem de seneste år.

I konventionen af 1972 om biologiske våben forbydes udvikling, fremstilling og oplagring af giftige våben. Hvis det kunne godtgøres, at en stat anvendte sådanne våben, ville det være et bevis for, at der var sket en krænkelse af konventionen. En sådan anvendelse kunne ligeledes være en overtrædelse af Genève-protokollen af 1925. Desværre indeholder ingen af de nævnte overenskomster en effektiv mekanisme med henblik på verifikation.

De Ti har gentagne gange givet udtryk for deres bekymring og arbejdet for, at der i 1980 blev nedsat en FN ekspertgruppe til at foretage undersøgelser. Denne gruppe, der var sammensat af eksperter fra Egypten, Kenya, Peru og Filippinerne, forelagde sine resultater for FN's 37. Generalforsamling. Undersøgelserne blev foretaget under særdels vanskelige forhold, eftersom der blev nægtet gruppen adgang til de berørte områder. Selv om gruppen ikke kunne bevise, at der var blevet brugt kemiske våben, fandt den alligevel indicier for en sådan anvendelse. De Ti var tilfredse med afgørelsen fra FN's 37. Generalforsamling, hvorefter Generalsekretæren opfordres til at stille midler til rådighed til yderligere undersøgelser.

Gennem udarbejdelse af hensigtsmæssige, upartiske og effektive verifikationsforanstaltninger vil De Ti fortsat arbejde for, at der vedtages internationale procedurer

med henblik på at efterprøve, om de to nævnte konventioner bliver overholdt, og de vil på ny støtte de initiativer, som Frankrig og Sverige har taget, og som er indeholdt i resolutionerne 37/98 C og D fra FN's Generalforsamling.

Desuden anser De Ti det for afgørende vigtigt, at der så hurtigt som muligt i Nedrustningskomiteen i Genève indgås en aftale om totalt forbud mod kemiske våben, og samtidig effektive og pålidelige regler, så det sikres, at aftalen nøje overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1981/82

af Sean Flanagan (DEP - IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Fællesskabsstøtte til omstilling til methanproduktion i Dublin

Ville Kommissionen være villig til at yde støtte fra fællesskabsmidler, dersom den fik en ansøgning fra den kompetente instans i Irland vedrørende omstilling af et produktionsanlæg, som kunne anvendes til at fremstille methangas til en værdi af næsten en million pund om året af Dublins kloakslam og derved bidrage til at reducere Irlands afhængighed af importeret energi samt forbedre miljøet ved at reducere den samlede mængde fast slam, der dumpes i havet, med indtil 40%?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Étienne Davignon

(19. april 1983)

Det af det ærede medlem omtalte projekt vil kunne komme i betragtning til fællesskabsstøtte fra følgende kilder:

- Finansiell støtte til demonstrationsprojekter på området energibesparelse i henhold til forslag til Rådets forordning ⁽¹⁾ og på betingelse af, at denne forordning vedtages af Rådet på basis af 1983-budgettet. En indkaldelse af forslag til projekter på området energibesparelse er netop blevet offentliggjort ⁽²⁾.
- Inden for rammerne af Den europæiske fond for Regionaludvikling (EFRU) ⁽³⁾ kan Kommissionen yde støtte til infrastrukturprojekter, som allerede helt eller delvis finansieres af offentlige myndigheder i det pågældende land.
- Lån kan ydes af Den europæiske Investeringsbank (EIB) eller inden for rammerne af Det nye

Fællesskabsinstrument (NIC) både til infrastrukturprojekter og til projekter, der fremmer rationel udnyttelse af energien.

- Projekter af denne art kan af det relevante irske regeringsdepartement indføres under de prioritetsområder, for hvilke der søges en 3 % rentegodtgørelse inden for rammerne af forordningen om Det europæiske monetære System (EMS) (4).

(1) Dok. KOM(82) 458 endelig udg. — EFT nr. C 227 af 1. 9. 1982, s. 2.

(2) EFT nr. C 86 af 28. 3. 1983.

(3) Rådets forordning (EØF) nr. 3325/80 af 16. 12. 1980 — EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980.

(4) Rådets forordning (EØF) nr. 1736/79 af 3. 8. 1979 — EFT nr. L 200 af 8. 8. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2000/82

af Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Posttjenesten i medlemsstaterne

Kan Kommissionen for hver af medlemsstaterne oplyse, hvilket system der anvendes for postomdelingen:

- statsmonopol,
- privat tjeneste,
- parallelt fungerende statslig og privat tjeneste?

Kan den foretage sammenligninger og drage konklusioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(22. april 1983)

Da Kommissionen ikke er i besiddelse af den nødvendige dokumentation, må den beklage, at den ikke kan give et fyldestgørende svar på det ærede medlems spørgsmål om det system, som anvendes til postomdeling i hver af medlemsstaterne. Dog kan den give følgende oplysninger:

I Belgien gælder monoopolet udelukkende »aktuel og personlig korrespondance«, hvis vægt ikke overstiger 2 kg.

I Forbundsrepublikken Tyskland er monoopolet begrænset til skrevne kommunikationer fra person til person, og vægten må ikke overstige 1 kg.

I Danmark omfatter monoopolet omdeling af breve og postkort samt al omdeling med fagligt eller kommercielt sigte, uafhængigt af disse forsendelsers vægt.

I Frankrig omfatter monoopolet forsendelse af breve samt pakker og papirer, hvis vægt ikke overstiger 1 kg.

I Italien omfatter monoopolet breve samt pakker, hvis vægt ikke overstiger 2 kg. Monoopolet omfatter ligeledes forsendelse af pakker, der ikke vejer mere end 20 kg.

I Irland findes der et absolut monopol på forsendelse af breve, uafhængigt af vægten.

I Luxembourg er monoopolet begrænset til forsendelse af breve, der ikke vejer over 2 kg.

I Nederlandene er monoopolet stærkt begrænset og omfatter kun breve op til 500 g. Der kan også gøres undtagelser.

I Det forenede Kongerige omfatter monoopolet »personal or current correspondence«, uafhængigt af brevets vægt. Monoopolet kan om nødvendigt suspenderes, og der kan ligeledes gøres undtagelser.

Da monoopolet i medlemsstaterne er begrænset som nævnt ovenfor, foretages postomdelingen i de øvrige tilfælde af en statslig eller privat virksomhed, som arbejder under frie konkurrencevilkår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2023/82

af Eric Forth (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Fællesskabets stålindustri

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor stor stålproduktionskapaciteten og beskæftigelsen inden for stålsektoren i de enkelte stålproducerende medlemsstater har været i juli 1979 og juli 1982?
2. De enkelte medlemsstaters seneste samlede stålimport
  - i) fra andre medlemsstater,
  - ii) fra tredjelande?
3. Om det har vished for, at alle forordninger vedrørende stålimport og handel mellem fællesskabslandene overholdes strengt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(11. april 1983)

1 og 2. Kommissionen sender i betragtning af længden af dens svar, der indeholder en række tabeller, dette

direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat.

3. På baggrund af den i øjeblikket stærkt konkurrenceprægede situation på verdensmarkedet for stål forekommer det noget usandsynligt, at forordningerne vedrørende import skulle blive overholdt strengt af alle tredjelande, som eksporterer stål til Fællesskabet.

Som det hele tiden har været praksis tidligere, har Kommissionen imidlertid ingen betænkeligheder ved at skride ind, hvis noget tredjeland overtræder importreglerne.

Stort set er Kommissionen indtil nu tilfreds med samarbejdet med flertallet af tredjelande.

Den interne fællesskabshandel styres af princippet om fri varebevægelse. Kommissionen overvåger denne handel med henblik på at sikre, at dette princip overholdes af alle medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2039/82
af Robert Moreland (ED – GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. januar 1983)

Om: Oprindelsesmærkning

Er Kommissionen bekendt med, at store mængder importeret bestik i mærkningen stadig påstås at være »Made in Sheffield«?

Vil Kommissionen af hensyn til forbrugerbeskyttelsen oplyse, hvorvidt den agter at træffe foranstaltninger for at sikre, at der for bestik af rustfrit stål og sølv anvendes et fællesskabssystem med oprindelsesmærkning, som ikke kan fjernes, og i benægtende fald hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(6. april 1983)

Kommissionen gør opmærksom på sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 1409/80, hvori der henvises til Kommissionens forslag til direktiv om vildledende eller illoyal reklame⁽¹⁾. Forslaget tilsigter at yde beskyttelse mod falske eller vildledende oprindelsesangivelser. Forslaget er stadig under behandling i Rådet.

Endvidere fremsatte Kommissionen i december 1981 et forslag til Rådets forordning om angivelse af oprindelse for visse indførte tekstilvarer⁽²⁾. Som det allerede blev angivet i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1187/81 fra Eric Forth⁽³⁾, har Kommissionen ikke til hensigt at udvide denne bestemmelse til at omfatte andre varer. Kommissionen mener, at Fællesskabets handelspolitik på området tekstiler og det omfang, som tredjelandes tekstilprodukter forhandles i inden for Fællesskabet, skaber

en række vanskeligheder for tekstil- og beklædningsindustrien. Kommissionens forslag skal ses i denne sammenhæng.

For så vidt angår obligatorisk oprindelsesmærkning af varer, som ikke allerede er mærkede, gør Kommissionen opmærksom på, at Domstolen allerede i forbindelse med souvenirs og smykker har stadfæstet, at forbrugerne ville være tilstrækkeligt beskyttet, hvis det blev overladt de indenlandske fabrikanter at forsyne deres varer med oprindelsesbetegnelse (sag 113/80, Kommissionen mod Irland, pkt. 16 i dom af 17. juni 1981).

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 21. 3. 1978.

⁽²⁾ EFT nr. C 93 af 14. 4. 1982.

⁽³⁾ EFT nr. C 12 af 18. 1. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2043/82
af Willy Vernimmen (S – B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(28. januar 1983)

Om: Forfølgelse af fagforeningsmedlemmer og demokratisk indstillede politikere i Tyrkiet

Forfølgelsen af fagforeningsmedlemmer og demokratisk indstillede politikere i Tyrkiet fortsætter stadig. I stadig større omfang får nu også pressen og endda også den meget moderate del af pressen mundkurv på. En sådan politik med yderligere krænkelse af de grundlæggende demokratiske rettigheder og friheder må ikke forblive uden følger for forholdet mellem Tyrkiet og EF.

Hvorledes mener Rådet, at der bør reageres på den nye udvikling i Tyrkiet, navnlig for så vidt angår associeringsaftalen?

Svar
(11. maj 1983)

Rådet følger fortsat udviklingen i Tyrkiet med største opmærksomhed, især for så vidt angår de fagforeningsmedlemmer og politikere, som det ærede parlamentsmedlem henviser til. I denne forbindelse lægger Rådet fortsat særlig vægt på overholdelsen af menneskerettighederne samt på den hurtigst mulige genindførelse af de demokratiske institutioner.

Rådet har ikke hidtil anset det for muligt at ændre sin holdning, hvad angår genoptagelsen af det finansielle samarbejde mellem Fællesskabet og Tyrkiet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2060/82

af Anne-Marie Lizin (S - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. januar 1982)

Om: Zink-overenskomst og udnyttelse af nye produktionsmuligheder, EFs anmodning til Wallonien om oplysninger vedrørende Prayon

1. Kan Kommissionen bekræfte, at den i øjeblikket undersøger en meddelelse om en overenskomst om nedlæggelser mellem de vigtigste zinkproducerende virksomheder i Fællesskabet?
  - Hvor stor reduktion af kapaciteten er der tale om i denne overenskomst?
  - Hvorledes er disse reduktioner fordelt over de forskellige medlemsstater?
2. På hvilken artikel i traktaten og på hvilke juridiske overvejelser agter Kommissionen at støtte tilladelsen til en sådan overenskomst?
3. Vil udnyttelse af nye produktionsmuligheder med offentlig støtte i så fald kunne blive accepteret og under hvilke betingelser?
4. Kommissionen refererer i sin anmodning til Wallonien om oplysninger vedrørende Prayon til vanskelighederne i denne sektor og til den alvorlige risiko for en for stor produktionskapacitet. Har den herefter fastlagt en industripolitik for zinkproduktionen eller regner den i denne forbindelse med overholdelse af konkurrencebestemmelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(21. april 1983)

1. og 2. Ja. En række zinkproducenter i Fællesskabers har i henhold til Rådets forordning nr. 17/62 ⁽¹⁾ forelagt Kommissionen forslag om nedsættelse af smeltningsskapaciteten for zink i Fællesskabet, og disse forslags overensstemmelse med EØF-traktatens konkurrenceregler, særlig artikel 85, stk. 2, er i øjeblikket ved at blive undersøgt.

Kommissionens princip, der går ud på ikke at udtale sig offentligt om sager, den har til behandling, hindrer den i at svare på yderligere spørgsmål herom.

3. og 4. Spørgsmålet om hvorvidt nationale myndigheder agter at bruge offentlige midler til genåbning af produktionskapacitet på dette område, kunne skabe problemer i forhold til EØF-traktatens konkurrenceregler om medlemsstaternes støtte, særlig artikel 92. Det har til stadighed været Kommissionens politik at være meget

tilbageholdende med godkendelse af statsstøtte til sektorer, som har overkapacitet inden for Fællesskabet.

I denne forbindelse er det ærede medlems ønsker om oplysninger blevet meddelt de belgiske myndigheder i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, således at Kommissionen kan tage stilling til, hvorvidt eventuelle planer om genåbning af Prayon-fabrikken med offentlig støtte er i overensstemmelse med EØF-traktatens bestemmelser om sådan støtte.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6. 2. 1962, EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 207.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2062/82

af Yvonne Théobald-Paoli (S - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. januar 1983)

Om: Kommissionens stilling til en eventuel udvikling af tidevandsenergi i Fællesskabet

Kan Kommissionen i forbindelse med den oplussende interesse, som visse lande, heriblandt Sovjetunionen, har vist for tidevandsenergi, præcisere sin nuværende stilling til en eventuel udvikling af denne energiform i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(18. marts 1983)

Kommissionen har allerede i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 404/73 fra Kater og Müller ⁽¹⁾ taget stilling til spørgsmålet vedrørende tidevandskraftværker. Der har siden 1973 været foretaget omfattende undersøgelser, bl.a. i Det forenede Kongerige. Disse undersøgelser har vist, at forholdet mellem omkostninger og udbytte generelt er mindre gunstigt for tidevandskraftværker end for traditionelle kraftværker og navnlig for kernekraftværker.

Kommissionen mener, at der ved en korrekt og alsidig vurdering af projekter vedrørende tidevandskraft ikke blot bør tages hensyn til de energimæssige aspekter, men også til andre faktorer, såsom eventuel afkortning af vejforbindelser, beskyttelse af havne, indvirkning på beskæftigelse, regional økonomi og miljø. Undersøgel-

serne bør videreføres på dette grundlag for de mest lovende placeringer i Fællesskabet.

(¹) EFT nr. C 39 af 6. 4. 1974.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2067/82
af Luc Beyer de Ryke (L – B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. januar 1983)

Om: Forøgelse af momssatserne i Belgien

Den belgiske regering traf den 16. november et antal foranstaltninger gennem anordninger udstedt under anvendelse af særlige beføjelser med henblik på at forhøje momssatserne for en række sektorer inden for erhvervslevet.

Disse foranstaltninger medfører en forøgelse af antallet af gældende momssatser i Belgien og af forbrugernes varskeligheder med at orientere sig mellem de forskellige satser, der anvendes på produkttyperne.

Kan Kommissionen angive sin holdning til forbrugerbeskyttelse, hvad angår oplysning om de momssatser, der anvendes i EF-landene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(27. april 1983)

Kommissionen forstår det ærede medlems betænkeligheder, men er dog af den opfattelse, at sådanne differencierede momssatser ikke reelt vil gå ud over forbrugerbeskyttelsen, da samme momssats principielt finder anvendelse på de fleste indbyrdes konkurrerende varer (f.eks. gælder der samme sats for alle fødevarer).

Kommissionen offentliggør med jævne mellemrum en publikation over de afgifter, der anvendes i de forskellige medlemsstater med angivelse af de forskellige momssatser. Denne publikation udgives af De europæiske Fællesskabers officielle Publikationskontor.

Kommissionen skal i den forbindelse bemærke, at sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹) ikke forudsætter harmonisering af de forskellige momssatser, hvorfor medlemsstaterne – så længe disse satser endnu ikke er blevet harmoniseret – frit kan fastsætte deres størrelse, dog under overholdelse af bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 95 og bestemmelserne i det førnævnte direktivs artikel 12.

(¹) EFT nr. L 145 af 13. 4. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2081/82
af Pol Marck (PPE – B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(1. februar 1983)

Om: Udbygning af lovgivningen inden for veterinærmedicin

Forudsat at målene er:

- beskyttelse af folkesundheden,
- dyrenes sundhed,
- en fri og uhindret samhandel med levende dyr og animalske produkter,

ville jeg være Kommissionen taknemmelig, om den ville oplyse, hvilke fællesskabsbestemmelser og -retsakter der allerede er i kraft på området, hvor langt Kommissionen er nået i harmoniseringen af de nationale lovgivninger, og hvor de problemer ligger, der endnu ikke er fundet en løsning på?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(25. april 1983)

Med henblik på at gennemføre fællesmarkedets målsætninger er der i forbindelse med udbygningen af rettsfor skrifterne på veterinærområdet sørget for, at den vigtigste samhandel kan foregå så frit som muligt, idet der er indført harmoniserede regler herfor. Som de første gennemførtes derfor direktivet om samhandelen med levende kvæg og svin samt direktiverne om samhandelen med fersk kød af drøvtyggere, svin og enhovedede husdyr (folkesundhed og veterinærpolitimæssige foranstaltninger). Som supplement til regler om samhandelen trådte direktivet om import af disse dyr og produkter fra tredjelande i kraft inden for samme tiår.

Inden for kødsektoren blev der yderligere indført direktiver om samhandelen inden for Fællesskabet med kødvarer (hygiejne og veterinærpolitimæssige foranstaltninger) og et direktiv om samhandelen med fersk fjerkrækød. Dette sidstnævnte direktiv anvendes både for handelen inden for Fællesskabet og inden for de enkelte medlemsstater, medens den del af medlemsstaternes produktion inden for de øvrige sektorer, der er bestemt til hjemmemarkederne, endnu ikke er undergivet harmoniserede regler.

Imidlertid har håndhævelsen af princippet om hygiejnegaranti og dyrenes sundhed på grundlag af produktionskontrol for at undgå fornyet kontrol på senere stadier (oprindelsesbesætning eller -region for levende dyr, slagteri, opskæringsvirksomhed eller forarbejdningsvirksomhed med hensyn til hygiejne) gradvis fået medlemsstaterne til at tilpasse deres nationale lovgivning på dette område. Navnlig for at sikre dyrenes sundhed er der udarbejdet

profylaktiske programmer, således at produktionen kan nå op på det sundhedsmæssige niveau, der kræves i forbindelse med samhandelen. Forskellige af disse programmer er med finansiell bistand fra Fællesskabet blevet harmoniseret for at fremskynde udryddelsen af udbredte smitsomme sygdomme af hensyn til beskyttelsen af forbrugeren og for at hindre økonomiske tab for opdrætteren (tuberkulose, brucellose, leukose, svinepest).

Det kan ikke nægtes at der stadig findes bestemmelser for talrige sektorer inden for den animalske produktion, der ikke er harmoniserede. Desuden må de eksisterende regler tilpasses den tekniske og sanitære udvikling i Fællesskabet og i tredjelandene. Der består fortsat vanskeligheder i denne forbindelse. Med hensyn til hygiejnen må der på fællesskabsplan findes løsninger på de vigtige problemer i forbindelse med kontrol med hormoner og reststoffer samt den mikrobiologiske kontrol osv., ligesom også udgiftsproblemet i forbindelse med sundhedstilsynet må finde sin løsning på Fællesskabsplan. I forbindelse med dyresundheden må problemerne i forbindelse med mund- og klovesyge løses på fællesskabsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2094/82

af Horst Seefeld (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. februar 1983)

Om: Emballering af lægemidler

Tabletter sælges i stadig større udstrækning i pakninger, der til dels består af aluminium. Efter anvendelse af de således emballerede tabletter smides emballagen væk og lander på lossepladserne. Derved tilintetgøres i unødvendig grad aluminium, og lossepladserne overlæsses med yderligere skadelige stoffer.

Hvilke foranstaltninger kan der træffes vedrørende markedsføring af lægemidler i mere miljøvenlige og råstofbesparende emballager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(26. april 1983)

Kommissionen er helt klar over, at affald og emballage fra lægemidler er et problem.

Den har fremsat forslag til to direktiver, dels om giftigt og farligt affald (78/319/EØF)⁽¹⁾, som Rådet vedtog den 20. marts 1978, dels om emballager til flydende levnedsmidler⁽²⁾.

Indtil nu har affald og emballage fra lægemidler ikke været omfattet af direktiv 78/319/EØF. Det er hensigten at udfylde denne lakune i en ikke alt for fjern fremtid. De indledende undersøgelser og drøftelser viser imidlertid, at der er tale om et yderst kompliceret problem, som det med det disponible personale ikke er muligt at løse for øjeblikket.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

⁽²⁾ EFT nr. C 204 af 13. 8. 1981, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2095/82

af Robert Moreland (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. februar 1983)

Om: Direktiv om røg og svovldioxid

I svar på min skriftlige forespørgsel nr. 817/82⁽¹⁾ anførte Kommissionen, at medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 80/779/EØF⁽²⁾ skal underrette Kommissionen om de zoner, hvori grænseværdierne i bilag I måtte blive overskredet efter 1. april 1983.

Vil Kommissionen nu meddele:

1. hvilke oplysninger den har modtaget fra hver medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i ovennævnte direktiv;
2. om den er tilfreds med omfanget af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne; og i benægtende fald, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe;
3. om den allerede nu kan vurdere, hvilke ændringer der bør foretages i Det forenede Kongerige således at der er overensstemmelse med direktivet, og hvilke regioner der vil blive mest berørt heraf?

⁽¹⁾ EFT nr. C 259 af 4. 10. 1982, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(12. april 1983)

1. Følgende medlemsstater har meddelt Kommissionen, at grænseværdierne i bilag I sandsynligvis vil blive næsten nået eller overskredet i visse zoner (pr. 15. februar 1983):

Medlemsstat	Zoner
FRANKRIG	Agglomation parisienne, Lens, Dunkerque, agglomation de Creil, Carlin, agglomation de Strasbourg, Thann, agglomation de Montbelliard, agglomation lyonnaise, agglomation grenobloise, région de Fos l'Etang-de-Berre, agglomation marseillaise, Viviez, Lacq, zone de Chevre-Donges, agglomation rouennaise, zone du Havre
FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND	Berlin (West)
IRLAND	Dublin
ITALIEN	<i>Regione Veneto</i> Arzignano, Bassano del Grappa, Belluno, Castelfranco, Veneto, Chioggia, Conegliano, Legnago, Mira, Montebellio, Maggiore, Padova, Porto Tolle, Rovigo S. Donà di Piave, Schio, Treviso, Valdagno, Venezia, Verona, Vicenza, Vittorio Veneto <i>Regione Lombardia</i> Abbiategrosso, Arcore, Bareggio, Biassono, Bollate, Bovisio M., Bresso, Brugherio, Busto Garolfo, Canegrat, Cassano d'Adda, Cernusco S/N, Cerro Maggiore, Cesano Maderno, Cesate, Cinisello Balsamo, Cologno M., Concorezzo, Corbetta, Cormano, Coraredo, Cornate d'Adda, Cuggiono, Cusano M., Desio, Carbagnate, Gorgonzola, Inveruno, Lainate, Legnano, Limbiate Lissone, Lodi, Magenta, Meda, Melgnao, Melzo, Milano, Monza, Muggiò, Nerviano, Nova, Milanese, Novate Milanese, Paderno D., Parabiago, Pioltello, Rescaldina, Rho, Rozzano, S. Giuliano M., Segrate, Senago, Seregno, Sesto S.G., Seveso, Solaro, Tribiano, Veduggio, Vimodrone, Vittuone
LUXEMBOURG	Colmar-Berg, Contern
DET FORENEDE KONGERIGE	Allerdale, Barnsley, Bassetlan, Blyth Valley, Bolsover, Bradford, Cannock Chase, Chesterfield, Copeland, Crene and Nantnich, Doncaster, Kirklees, Mansfiels, Newark, Newcastle under Lyne, Nottingham, Rotherham, Staffordshire Moorlands, Sunderland, Wakefield, Wansbeck, Cunnigham, Falkirk, Glasgow, Strathkelvin, Belfast, Londonderry, Newry

2. I en række tilfælde er Kommissionen ikke tilfreds med de meddelelser, der er modtaget fra medlemsstaterne, og vil søge yderligere oplysninger samt især anmode om, at planerne for den gradvise forbedring af luftkvaliteten i disse zoner bliver fastlagt snarest muligt og meddelt den. Kommissionen går ud fra, at i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har fremsendt oplysninger om zoner, hvor grænseværdierne i bilag I eventuelt kunne blive overskredet, skyldes dette, at sådanne zoner ikke findes. Kommissionen vil imidlertid anmode disse medlemsstater om at bekræfte dette officielt.

3. Det forenede Kongerige har meddelt Kommissionen, at de lokale myndigheder vil indføre yderligere programmer for røgkontrol med henblik på at sikre, at direktivets grænseværdier vil blive overholdt senest i 1993.

Ydermere indeholder den britiske lovgivning bestemmelser, som bemyndiger centraladministrationen til at pålægge lokale myndigheder om nødvendigt at indføre røgkontrol.

Før der er modtaget oplysninger om planerne for gradvis forbedring af luftkvaliteten i de kritiske zoner, har Kommissionen ingen forudsætninger for at vurdere, hvilke ændringer der må foretages i Det forenede Kongerige, for at direktivet overholdes.

Så snart disse oplysninger foreligger, vil Kommissionen underrette det ærede medlem herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2098/82
af Marijke van Hemeldonck (S – B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. februar 1983)

Om: Genbrug af papir

På baggrund af Rådets svar på en forespørgsel om genbrug af papir (H-650/82) ⁽¹⁾ bedes Rådet anføre, hvorfor det ikke har vedtaget at anvende genbrugspapir i sine publikationer, interne dokumenter eller kopipapir?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger af 12. 1. 1983 (foreløbig udgave).

Svar

(11. maj 1983)

De europæiske Fællesskabers publikationskontor står almindeligvis for Rådets publikationer.

Rådets generalsekretariat er ikke afvisende over for tanken om så vidt muligt at anvende genbrugspapir ved fremstilling af dokumenter. Det skal dog bemærkes, at der hidtil har været en række tekniske problemer i forbindelse med anvendelsen af denne type papir i generalsekretariatets avancerede materiel. Generalsekretariatet vil dog fortsat søge at finde en passende løsning på disse problemer.

I øvrigt henledes det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at det er generalsekretariatets hensigt, at der, når dette skønnes hensigtsmæssigt, skal anvendes genbrugspapir under møder i Rådets forskellige grupper og udvalg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2115/82
af Isidor Früh (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(7. februar 1983)

Om: Forelæggelse af kommissionsforslagene til gennemførelse af strukturforbedringsforanstaltningerne inden for landbruget

Direktiverne 72/159/EØF ⁽¹⁾, 72/160/EØF ⁽²⁾ og 72/161/EØF ⁽³⁾ udløber i april 1983 og er ved rådsafgørelse blevet forlænget til 31. december 1983. For at kunne drøfte de nye direktiver intensivt i Parlamentet og i Rådet navnlig på baggrund af den svære økonomiske situation

og arbejdsløsheden er det aldeles påkrævet, at de forelægges i god tid. Jeg spørger derfor Kommissionen:

1. Hvorfor har Kommissionen endnu ikke forelagt de nye forslag til direktiver?
2. Senest hvornår agter Kommissionen at forelægge sine forslag, således at der bliver tilstrækkelig tid til drøftelser i Parlamentet og i Rådet samt skaffes sikkerhed for, at de nye direktiver kan træde i kraft til tiden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(29. april 1983)

1. Kommissionen lægger megen vægt på strukturpolitikken inden for landbruget der er besluttet på at fortsætte sine bestræbelser på at fremme denne politik dog under hensyn til de begrænsninger, som den almindelige økonomiske situation og landbrugsmarkederne sætter.

I denne sammenhæng er Kommissionen i gang med at analysere resultaterne af den hidtil førte politik for under hensyntagen til den nuværende situation og afhængig af den forventede udvikling at udarbejde forslag til Rådet om en ny politik på landbrugsområdet.

2. Kommissionen agter at fremlægge disse forslag i meget nær fremtid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2127/82
af David Curry (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(7. februar 1983)

Om: Import og anvendelse af lupiner, ærter og bønner til foderbrug

Kan Kommissionen i tilslutning til min skriftlige forespørgsel nr. 1576/82 ⁽¹⁾ give følgende supplerende oplysninger for årene 1978, 1979, 1980 og 1981:

1. Hvor store mængder lupinfrø til foderbrug blev der indført til EF?
2. Hvilke lande stammede disse lupinfrø hovedsageligt fra?

3. Hvilke mængder ærter og bønner var der indeholdt i foderblandinger i EF, opdelt på?
- a) importerede ærter og bønner,
  - b) ærter og bønner dyrket i Fællesskabet.

(¹) EFT nr. C 73 af 17. 3. 1982, s. 9.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(27. april 1983)**

1. Ifølge Fællesskabets handelsstatistik (NIMEXE) blev der indført følgende mængder lupinfrø til EF:

År	Tons
1978	8 150
1979	16 184
1980	5 326
1981	16 460
Jan. - sept. 1982	52 128

Ifølge kilder inden for handelen anslås den samlede mængde for 1982 til omkring 70-75 000 tons. Der forventes desuden at blive importeret yderligere 70 000 tons i 1983.

2. Langt størstedelen (over 90 %) af denne import kommer fra Australien, mens en begrænset mængde stammer fra Sydafrika.
3. Praktisk talt hele denne mængde lupinfrø blev indarbejdet i foderblandinger.
4. Af de ærter og bønner fra Fællesskabet, som omfattes af støtteordningen for ærter og bønner, indgik følgende mængder i foderblandinger:

Markedsår	Tons
1978/79	165 000
1979/80	270 000
1980/81	332 000
1981/82	352 000

Efter Kommissionens skøn vil der i 1982/83 blive benyttet henvend 450 000 tons til foderblandinger.

Der findes ikke nøjagtige tal for de mængder importerede ærter og bønner, som benyttes til foderblandinger i EF, da Fællesskabets handelsstatistik ikke er tilstrækkelig detaljeret på dette punkt. På grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne anslår Kommissionen, at der i 1979, 1980 og 1981 blev importeret mellem 70 000 og 80 000 tons om året til foderbrug. Heraf skulle der ifølge kilder inden for foderstofbranchen være blevet benyttet 45-55 000 tons pr. år til foderblandinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2131/82

af Klaus Hänsch (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1983)

Om: Kommissionens praksis i forbindelse med helligdage

Ifølge oplysninger i »Westdeutsche Allgemeine Zeitung« (W.A.Z.), den største tyske regionalavis, af 4. januar 1983 var der i forbindelse med det såkaldte EF-hav mellem den 1. og 4. januar tale om »et juridisk tomrum« eller »et juridisk vakuum«, som en talsmand for Kommissionen i Bruxelles indrømmede. Dette juridiske vakuum skulle ifølge W.A.Z. være opstået ved, at Kommissionen ikke var i stand til at tiltræde de »nationale« fangstordninger, fordi »tjenestemandssiloerne i Bruxelles på grund af de hellige traditioner helt tilbage fra Fællesskabets første år stod tomme mellem den 23. december og den 3. januar«.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Er det rigtigt, at Kommissionen den 30. og 31. december bl.a. på grund af de pågældende tjenestemænds fravær som følge af ferie ikke var i stand til at tiltræde de nationale fangstordninger?
2. Er det rigtigt, som det hævdes af W.A.Z., at hele Kommissionens stab af tjenestemænd som følge af gældende feriepraksis i princippet var på ferie mellem den 23. december og den 3. januar?
3. I tilfælde af at spørgsmål 1 og/eller 2 besvares bekræftende: Er Kommissionen enig med mig og W.A.Z. i, at »denne form for feriepraksis er uforenelig med Bruxelles-apparatets ansvar og navnlig med Kommissionens krav om, at Fællesskabet får pålagt endnu flere opgaver«?
4. I tilfælde af, at de under punkt 1 og/eller 2 anførte påstande ikke er rigtige: Hvad gør Kommissionen for at berigtige sådanne forkerte fremstillinger, som skader dens og hele Fællesskabets ry?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(20. april 1983)

1. Nej. På helligdage og i weekenden er der altid det nødvendige personale i beredskab. Mellem den 27. og 31. december var der således et reduceret personale til stede i samtlige tjenestegrene. I generaldirektoratet for fiskeri arbejdede ca. 20 tjenestemænd i nævnte tidsrum. Disse tjenestemænd, hvoraf nogle havde måttet ændre deres feriearrangementer, var beskæftiget med de nationale fiskeriforanstaltninger, som medlemsstaterne havde foreslået, og som var blevet fremsendt til Kommissionen til godkendelse. I den forbindelse blev en række meddelelser sendt til medlemsstaterne i løbet af de omhandlede dage.

2. Nej. De fleste af Kommissionens tjenestemænd har ret til ferie i forbindelse med julen, men som nævnt ovenfor er der altid et reduceret personale til stede.

3. Bortfalder.

4. Gennem talsmandens gruppe, de eksterne kontorer og generaldirektoratet for information søger Kommissionen for, når det er nødvendigt, inden for det muliges grænser at tage skridt til at korrigere fejlagtige eller unøjagtige oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2159/82

af Rudolf Wedekind (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Godtgørelsesordning vedrørende merværdiafgift, der er betalt i udlandet

Hvad har Kommissionen hidtil gjort eller agter den at gøre for at forenkle godtgørelsesordningen vedrørende merværdiafgift, der er betalt i udlandet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat

(4. marts 1983)

Samtlige oplysninger, som det ærede medlem anmoder om, findes i det ottende momsdirektiv nr. 79/1072/EØF af 6. december 1979 ⁽¹⁾. Dette direktiv anvendes nu i samtlige medlemsstater med undtagelse af Grækenland, som endnu ikke har indført merværdiafgift i sin skatte- og afgiftslovgivning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2160/82

af Rudolf Wedekind (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. februar 1983)

Om: Harmonisering af udenrigshandelsstatistikken

Hvilke muligheder mener Kommissionen der er for at opnå en større harmonisering af udenrigshandelsstatistikkerne, især med hensyn til kriterier og statistiske varenumre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(27. april 1983)

Kommissionen har i over tyve år beskæftiget sig med harmoniseringen af udenrigshandelsstatistikken. Den har opnået betydelige resultater på dette område, som har fundet udtryk i Rådets forordninger. Specielt skal følgende forordninger nævnes:

nr. 1445/72, hvorved der blev indført varefortegnelse for statistikken over Fællesskabets udenrigshandel og handelen mellem dets medlemsstater, dvs. NIMEXE, samt et udvalg til forvaltning af denne nomenklatur ⁽¹⁾;

nr. 3065/75 ⁽²⁾, hvormed NIMEXE i alle sine dele blev gjort bindende for medlemsstaterne; og

nr. 1736/75 ⁽³⁾, hvormed der blev indført ensartede og for medlemsstaterne bindende regler for begrebsbestemmelser, metoder, udarbejdelse af resultaterne, nomenklaturer og oplysninger om resultater samt et herfor kompetent forvaltningsudvalg.

De nævnte udvalg har, siden de blev nedsat, udstedt en række yderligere harmoniseringsbestemmelser, som i form af forordninger er blevet gjort oligatoriske i medlemsstaterne.

De egenskaber og varenumre, der anvendes i de af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor udsendte statistikker over Fællesskabets udenrigshandel og handelen mellem medlemsstaterne, kan derfor i princippet betragtes som fuldt harmoniserede. Kun for særlige varebevægelser, der navnlig vedrører skibe og luftfartøjer, mineralolie og mineralolieprodukter, sortimenter osv., er der hidtil ikke udstedt statistiske harmoniseringsbestemmelser, da disse delvis afhænger af harmoniseringsfremskridt på andre områder (told, skatter, osv.).

De nævnte forordninger udelukker ikke, at medlemsstaterne for deres nationale resultater af udenrigshandelen kan angive yderligere egenskaber og yderligere varenumre, som går ud over den af fællesskabsstatistikken afstukne ramme. Disse egenskaber og varenumre er selvsagt ikke harmoniserede og lader sig for en del kun vanskeligt harmonisere. Kommissionen håber, at dens initiativer til styrkelse af det interne marked vil føre til, at man i det mindste for statistikken over handelen mellem medlemsstaterne enten vil harmonisere disse egenskaber og varenumre eller eliminere dem. Den har med henblik herpå forelagt Rådet et forslag til forordning ⁽⁴⁾ om visse foranstaltninger vedrørende standardisering og forenk-

ling af statistikken over samhandelen mellem medlemsstaterne.

- (¹) EFT nr. L 161 af 17. 7. 1972, s. 1.
 (²) EFT nr. L 307 af 27. 11. 1975, s. 1.
 (³) EFT nr. L 183 af 14. 7. 1975, s. 3.
 (⁴) EFT nr. C 21 af 26. 1. 1983, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2161/82

af Rudolf Wedekind (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Vanskeligheder inden for den tysk-franske samhandel

På grund af vanskelighederne med eksporten til Frankrig vægrer stadig flere tyske producenter sig ved at aftage franske halvfabrikata. Har Kommissionen kendskab til sådanne tilfælde, og hvilke muligheder mener den der er for at afhjælpe disse vanskeligheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Karl-Heinz Narjes

(20. april 1983)

Kommissionen er meget opmærksom på de farer, der kan opstå for handelen inden for Fællesskabet som følge af nationale bestemmelser, der kan vanskeliggøre samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen har dog ikke noget kendskab til, at tyske fabrikanter skulle nægte at købe franske halvfabrikata som følge af, at deres eksport til Frankrig er udsat for vanskeligheder. Den vil gerne have mere præcise oplysninger om sådanne tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2165/82

af Allan Rogers (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Inmos Micro Electronics Company

1. Vil Kommissionen fremlægge nærmere oplysninger om, hvilke tilskud og lån Inmos Company i Newport, Gwent, Syd-wales i Det forenede Kongerige har modtaget fra Regionaludviklingsfonden, Socialfonden, EKSF og Den europæiske Investeringsbank?

2. Er Kommissionen klar over, at Inmos Company de seneste uger har besluttet at koncentrere sin mest indbringende produktion i Amerika, nemlig produktionen af lager-chip'en 16K STATIC RAM?

3. Er Kommissionen klar over, at Inmos Company lovede at beskæftige omkring 2 500 personer ved udgangen af 1983, men at det i stedet kun vil beskæftige ca. 650 personer?

4. Er Kommissionen klar over, at tilskud til det britiske projekt er blevet anvendt til at opbygge den amerikanske aktivitet i Colorado Springs, USA?

5. Vil Kommissionen undersøge Inmos Companys aktiviteter og sikre sig, at tilskud og lån, som EF har stillet til rådighed, er blevet og vil blive anvendt i selskabets britiske virksomhed?

6. Har Kommissionen nogen form for myndighed til at forlange tilbagebetaling af tilskud og fordelagtige lån, der ikke er blevet anvendt til de formål, der oprindeligt blev angivet i ansøgningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Antonio Giolitti

(29. april 1983)

1. I 1982 modtog Inmos Ltd. i Newport, Wales, fællesskabsstøtte i form af et tilskud på 3 441 600 £ fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling og et lån til nedsat rente på 5 000 000 £ i henhold til EKSF-traktatens artikel 56.

Den 9. februar 1983 fandt der en fremrykket udbetaling sted på 2 538 036 £ fra Regionalfonden.

For så vidt angår Den europæiske Socialfond, indgår uddannelsesprojektet i forbindelse med oprettelsen af Inmos mikroelektroniske virksomhed i Wales i Department of Industry's ansøgning om støtte (program for uddannelse på jobbet).

Det er meningen, at der skal uddannes 837 personer over tre år, og at der hertil skal ydes et samlet tilskud på 1 771 000 £, hvoraf de 80% (1 416 800 £) skal afholdes i fællesskab af de offentlige myndigheder og Socialfonden, idet fondens bidrag beløber sig til 708 400 £.

Denne ansøgning godkendtes i 1982.

2. Kommissionen har ikke modtaget underretning herom. Kommissionen har forstået, at både »16 K static RAM«- og »64 K dynamic RAM«-mikrochips skulle fremstilles i Newport, men at der fortsat ville finde en produktion sted i Inmos-anlægget i Colorado Springs, USA, hvor de oprindeligt blev udviklet, indtil man var nået

op på en tilstrækkelig produktionskapacitet i Newport-anlægget. Selv om der med hensyn til »16 K static RAM«-chips er meget få konkurrerende firmaer, er markedet alligevel meget begrænset. For øjeblikket er der lavkonjunktur for alle mulige former for lager-mikrochips.

3. Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget fra Inmos Ltd., forventes det projekt, hvortil der er ydet et lån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56, at medføre oprettelse af 1 000 nye arbejdspladser inden 1984, hvoraf de 463 vil være egnede for ledigblevne EKSF-arbejdstage-re.

4. Som tilfældet er med alle ansøgninger til Den europæiske Fond for Regionaludvikling, er denne ansøgning blevet indgivet af den britiske regering, hvilket også gælder ansøgningerne om lån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56 og om ESF-tilskud. Kommissionen har ingen grund til antage, at disse tilskud er blevet anvendt til andre formål end de i ansøgningen nævnte.

5. EFRU: I henhold til EFRU-forordningens artikel 9, stk. 3, kan Kommissionen begære, at medlemsstaterne foretager en kontrol på stedet af de foranstaltninger, der finansieres gennem fonden; heri kan ansatte i Kommissionen deltage. Inmos Ltd-projektet i Newport, Gwent, vil sandsynligvis blive foreslået inddraget i en senere kontrol på stedet af EFRU-støttede projekter i Wales.

EKSF: I kapitel III i retningslinjerne for ydelse af omstillingslån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56⁽¹⁾ forlanges det af låntagerne, at de regelmæssigt indgiver rapporter om investeringernes realisering og skabelsen af beskæftigelse. Projekterne er underkastet kontrol på stedet, udført af Kommissionens ansatte på et selektivt grundlag, med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med de godkendte investeringsplaner.

Socialfondens bidrag vil kun blive udbetalt mod forelægning af dokumentation for omkostningerne i forbindelse med projektet og for dets lokalisering samt for, at bestemmelserne og retningslinjerne for fondens virksomhed er blevet overholdt.

6. Kommissionen har bemyndigelse til at kræve disse tilskud og lån tilbagebetalt i medfør af det i fællesskabsretten forankrede princip om tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb.

⁽¹⁾ EFT nr. C 178 af 27. 7. 1977, s. 2, og nr. C 82 af 29. 3. 1979, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2168/82

af Alfredo Diana (PPE - I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Problemer i forbindelse med import af champignon i Fællesskabet

Mener Kommissionen ikke

i betragtning af den omfattende champignonproduktion i Fællesskabet, som andrager omkring 450 000 tons,

i betragtning af, at det for at dække behovet er nødvendigt med en omfattende import, som til tider skaber alvorlige ulemper bl.a. på grund af de mange forskellige toldpositioner, hvorunder produktet i øjeblikket er opdelt,

i betragtning af, at Kommissionen fra tid til anden udsteder bestemmelser med det formål at begrænse ulemperne omkring denne import, og at disse bestemmelser alligevel ofte vedtages for sent og ikke giver nogen helhedsløsning på ovennævnte problemer,

- a) at det ville være hensigtsmæssigt at reorganisere bestemmelserne for champignonsektoren, og især samle alle de toldpositioner, hvorunder produktet kan opføres, til én samlet toldposition og eventuelt opdele denne i passende underpositioner med henblik på at være ligeså opmærksom på dyrkede svampe, konserveret i eddike eller eddikesyre (pos. 20.01.801) og svampe konserveret i saltlage eller svovlsyringvand (pos. 07.03.610) som på dyrkede svampe, naturligt konserveret (pos. 20.02.101), således at afsætningen bliver mere sammenhængende og integreret,
- b) at den bør revidere de kriterier, hvorefter Italien har fået tildelt et kontingent på 1770 tons champignon i saltlage, hvilket udgør 50 % af det i forordning nr. 3348/82 fastsatte kontingent og vil skabe ikke så få vanskeligheder for italienske champignonproducenter, der anser dette kontingent for at være alt for stort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(20. april 1983)

Der gøres hermed opmærksom, at Kommissionen har indført beskyttelsesforanstaltninger, der begrænser indførslen i Fællesskabet af champignon i saltlage eller eddike, for at forhindre forstyrrelser på Fællesskabets marked for champignon. Dette er sket ved forordning (EØF) nr. 818/80 af 1. april 1980⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2390/81 af 19. august 1981⁽²⁾. Hvad angår en eventuel ændring af bestemmelserne for dette marked, kan det nævnes, at Kommissionen skal fremsende en rapport til Rådet inden udgangen af 1983, som skal

omhandle virkemåden af den ordning, som blev indført ved forordning (EØF) nr. 1796/81 af 30. juni 1981 ⁽³⁾ om foranstaltninger i forbindelse med indførsel af konserver af dyrkede svampe. Ved denne lejlighed vil eventuelle problemer i forbindelse med andre former for tilberedte champignon også blive taget op til nærmere behandling – bl.a. hvad angår bestemmelserne på dette område – således at det på baggrund af en samlet vurdering af situationen kan fastslås, om den gældende fællesskabslovgivning er tilfredsstillende, eller om visse ændringer er nødvendige.

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3348/82 ⁽⁴⁾ om ændring af forordning (EØF) nr. 818/80 om fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger ved indførsel af champignon i saltlage har Kommissionen begrænset de mængder, der kan indføres i Fællesskabet, til et gennemsnit af de mængder champignon i saltlage, der indførtes i 1977 og 1978, under hensyn til den traditionelle samhandel og de eksisterende handelsmæssige forbindelser. Ifølge de officielle tal, som det italienske landbrugsministerium har fremsendt, var indførslen af champignon i saltlage i 1977 og 1978 på henholdsvis 1 240 tons og 2 300 tons, hvilket giver et gennemsnit på 1 770 tons. Dette loft for indførslen er imidlertid langt fra nået. Ifølge de importlicenser, der er blevet udstedt, var indførslen af champignon i eddike eller saltlage således i 1982 på 1 250 tons, en størrelsesorden, der næppe kan skabe betydelige vanskeligheder for de italienske champignonproducenter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 89 af 2. 4. 1980, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 234 af 20. 8. 1981, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 4. 7. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 353 af 15. 12. 1982, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2173/82

af Horst Seefeld (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Eksport af farlige medikamenter til lande i den tredje verden

1. Har Kommissionen kendskab til den påstand, at visse medikamenter, der er forbudt i fællesskabslandene, fordi de er for farlige, eksporteres af farmaceutiske koncerner til lande i den tredje verden, og holder denne påstand stik?

2. Hvilke muligheder er der i bekræftende fald efter Kommissionens opfattelse for at gribe ind og hindre denne eksport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karl-Heinz Narjes

(29. april 1983)

1. Kommissionen er ikke bekendt med, at lægemidler, der er forbudt i Fællesskabet, fordi de er for farlige, eksporteres til lande i den tredje verden.

Det må desuden bemærkes, at en del lægemidler, der eksporteres til disse lande, normalt ikke markedsføres i Fællesskabet, da de anvendes i forbindelse med sygdomme, der ret sjældent forekommer i Europa, som f.eks. tropesygdomme.

2. Markedsføringstilladelser udstedes af hver enkelt medlemsstat i henhold til direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾, 75/318/EØF og 75/319/EØF ⁽²⁾.

I medfør af direktiv 75/319/EØF er alle lægemidler, også dem, der skal eksporteres, undergivet fremstillingstilladelse og kontrol. De lande i den tredje verden, der ønsker at importere et lægemiddel fremstillet i Fællesskabet, må derfor selv anmode producentlandet om at fremlægge det af Verdenssundhedsorganisationen indførte kvalitetscertificat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 22 af 9. 2. 1965.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2181/82

af André Damseaux (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Tekstilindustrien i Wallonien

Kan Kommissionen sige, om der er ydet nogen form for fællesskabsstøtte til tekstilindustrien i Wallonien i de seneste 5 år?

Kan Kommissionen i bekræftende fald give mere præcise oplysninger om:

- projektets lokalisering
- støttens størrelse
- hvor mange arbejdspladser, der er bevaret eller oprettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Giolitti

(22. april 1983)

Den europæiske Socialfond har ydet tilskud til foranstaltninger til fordel for arbejdstagere i tekstil- og beklædningssektoren i Belgien.

Disse tilskud er blevet bevilget på grundlag af ansøgninger fra dette land.

For perioden 1978 til 1982 udgjorde de godkendte foranstaltninger et samlet beløb på 117,5 mio bfr. og omfattede ca. 3 250 personer.

De foreliggende oplysninger gør det ikke muligt for Kommissionen at fastslå, hvor stor en del af disse tilskud der er gået til tekstilindustrien i Wallonien.

Desuden har en wallonsk virksomhed modtaget støtte som led i »fællesskabsinterventioner til omstrukturering og omlægning af industrien« under artikel 375 i 1978-budgettet. Da det drejer sig om én enkelt virksomhed, kan der af hensyn til sagens fortrolige karakter ikke gives nærmere oplysninger herom.

Der er ikke ydet andre former for fællesskabsstøtte til tekstilindustrien i Wallonien i den nævnte periode.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2183/82

af Willy Vernimmen (S - B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: Fællesskabets faglige og finansielle bistand til Mellemamerika

Rådet af udenrigsministre vedtog i november 1982 at forhøje Fællesskabets faglige og finansielle bistand til Mellemamerika (30 mio ERE).

Kan Rådet meddele:

- hvilke lande, der vil kunne modtage hvilke beløb, og efter hvilke kriterier disse lande udvælges (eller eventuelt udelukkes fra bistand);
- hvilken konkret form denne bistand skal have, og om også oprettelse af fagforeninger i disse lande vil komme i betragtning i forbindelse med denne bistand;
- til hvem (regering, arbejdsgivere, fagforeninger, landbrugsorganisationer, europæiske eller stedlige udviklingsorganisationer) denne bistand konkret skal overlades for lokal anvendelse;
- på hvilken måde EF har planlagt den konkrete kontrol på stedet med disse 30 mio ERE?

Svar

(11. maj 1983)

Da Rådet i november 1982 besluttede at forøge Fællesskabets finansielle og faglige bistand til Mellemamerika i 1982, vedtog det samtidig, at den således forøgede bistand hovedsagelig skulle omfatte aktioner med henblik på forøgelse af landbrugsproduktionen i de pågældende

lande på grundlag af allerede eksisterende programmer for omlægning af landbruget.

Ansvar for iværksættelsen af programmer vedrørende bistand til ikke-associerede udviklingslande, for hvilke retningslinjerne hvert år fastlægges af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet, påhviler Kommissionen, som handler i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 442/81.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2193/82

af Hans Joachim Seeler (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: »Køb europæisk«-kampagne

Et af Det europæiske Fællesskabs væsentligste mål er oprettelsen af et fællesmarked uden hindringer og begrænsninger for de frie varebevægelser mellem medlemsstaterne. Kommissionen har vedtaget et flerårigt program, der tilsigter en videreudvikling af toldunionen. Alle medlemsstater har draget betydelige fordele af det hidtil opnåede fællesmarked. Dog gennemføres der alvorlige protektionistiske foranstaltninger i nogle medlemsstater med henblik på at tilskynde forbrugerne til at købe nationalt fremstillede produkter i stedet for importerede produkter.

Kommissionen bedes derfor oplyse, om den er rede til at imødegå sådanne protektionistiske foranstaltninger gennem en offentlig kampagne, især i massemedierne i alle medlemsstater for således også at imødegå nogle regeringers bestræbelser på at udnytte den nationale patriotisme som middel til et genopsving i industriproduktionen uden hensyntagen til de andre medlemsstaters interesser?

Er Kommissionen enig i, at en sådan aktion - rettet mod forbrugere, lokale myndigheder og producenter - kunne bidrage til at standse et tilbagefald til nationalistisk tankegang og fremme bevidstheden om et europæisk fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(29. april 1983)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems bekymring med hensyn til offentlige myndigheders kampagner for at få borgerne til at købe indenlandske varer.

Dette er grunden til, at Kommissionen indbragte kampagnen vedrørende »Guaranteed Irish« for Domstolen,

som stadfæstede Kommissionens påstand om, at sådanne kampagner var uforenelige med EØF-traktatens artikel 30 – 36. Tilsyneladende eksisterer der lignende kampagner i andre medlemsstater, selv om de ikke synes at være af så generel art som kampagnen »Guaranteed Irish». Der er desuden indledt undersøgelser mod disse kampagner.

Kommissionen er ligeledes ved at kigge nærmere på de beslægtede problemer omkring diskriminerende offentligt køb og nationale præferenceordninger i forbindelse med statsstøtte. I øjeblikket er en række sådanne tilfælde ved at blive undersøgt, og for visse af disse er der allerede indledt den i EØF-traktatens artikel 169 nævnte procedure. Adskillige medlemsstater er involveret.

Kommissionen erkender, at der kan være visse fordele forbundet med en kampagne af den af det ærede medlem foreslåede art, og er helt og aldeles enig i de grunde, det ærede medlem har fremført til støtte for sit forslag.

Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at den eneste reelle løsning på problemet er at anvende de i EØF-traktaten eksisterende bestemmelser til at imødegå alle nationale salgsfremstød, der strider imod traktaten. Ved at fortsætte den linje, den hidtil har fulgt, skulle Kommissionen være i stand til at fjerne ethvert behov for kampagner af den af det ærede medlem nævnte art.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2195/82

af Janey Buchan (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: Sortlistning

Avisen »Sunday Standard« i Skotland kunne for nylig berette, at Kommissionens repræsentant i Edinburgh, Stanley Budd, havde meddelt ansatte ved Scottish Television Limited, at han ikke kunne tillade sine medarbejdere at deltage i et program sammen med fru Buchan.

1. Betyder dette, at der i Kommissionen findes en sortliste over anti-EF-medlemmer af dette Parlament?
2. Vil Kommissionen offentliggøre denne liste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Lorenzo Natali

(20. april 1983)

1. Den pågældende tjenestemand blev ikke citeret korrekt.
2. Kommissionen har ikke nogen »sort liste« over medlemmer af Europa-Parlamentet.

FÆLLESSKABSRETTE

Særtryk af den Femtende Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed — 1981

Denne publikation er et uddrag af den Femtende Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed (1981).

Teksten har ikke undergået nogen ændring, hvilket indebærer, at henvisninger til »denne beretning« er henvisninger til den Femtende Almindelige Beretning. Der er heller ikke foretaget nogen ajourføring efter den dato, hvor denne beretning er gået i trykken.

Indholdsfortegnelse:

Afsnit 1: Generelle spørgsmål

Afsnit 2: Fortolkning og anvendelse af fællesskabsrettens materielle regler

Afsnit 3: Orientering om fællesskabsrettens udvikling

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk.

ISBN 92-825-2822-7

Katalognummer CB-33-81-441-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 2,40; bfr. 100; dkr. 20.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

FÆLLESKABETS RETSORDEN

Jean-Victor LOUIS

De europæiske Fællesskaber er ikke blot et forum, inden for hvilket der finder drøftelser og forhandlinger sted mellem staterne. Deres institutionelle struktur, som i forhold til andre klassiske internationale organisationer har en langt mere kompliceret og særegen karakter, skaber en righoldig lovgivning, der som oftest kan påberåbes direkte over for de nationale domstole. Domstolen for de tre Fællesskaber får hvert år sin arbejdsbyrde forøget derved, at de til stadighed skal give de nationale dommere den fornødne vejledning med hensyn til fortolkningen af fællesskabsretten og endvidere skal afgøre de konflikter, som måtte opstå mellem Fællesskabet og borgerne eller medlemsstaterne. Fællesskaberne udgør med andre ord en helt ny retsorden, der er stærkt struktureret, og som hver dag i stadig højere grad sætter sit præg på medlemsstaternes økonomiske og sociale realiteter, men som dog fortsat ikke kendes af den brede offentlighed.

Det er hensigten med dette værk om »Fællesskabets retsorden«, som er skrevet af professor Jean-Victor Louis ved Bruxelles' Frie Universitet og udgivet af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, at sætte læseren i stand til hurtigt at gøre sig bekendt med de vigtigste karakteristika ved denne fællesskabsretlige opbygning. Vel er værket skrevet i et sprog, der er tilgængeligt for ikke-jurister, men dets præcise oplysninger og kritiske holdning gør det også egnet som opslagsværk for jurister.

Jean-Victor Louis — Født den 10. januar 1938 — »Agrégé en droit des gens« (dr. jur. i folkeret) ved »Université libre de Bruxelles« (U.L.B.) i 1969 — Lærer i fællesskabsret ved U.L.B. — Tidligere rektor og leder af forskningen ved »Institut d'Études européennes« (U.L.B.) — Direktør for »Cahiers de droit européen« — Konsulent for den juridiske tjeneste ved »Banque Nationale de Belgique« — Forfatter til »Les règlements de la Communauté économique européenne« og, i samarbejde med Jacques Mégret og under dennes ledelse, »Le droit de la Communauté économique européenne« (er ved at blive offentliggjort).

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk, portugisisk og spansk.

ISBN 92-825-1052-2

Katalognummer CB-28-79-407-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 3,70; bfr. 150; dkr. 26,50.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
Boite postale 1003 — L-2985 Luxembourg